LOUČICKÝ ZPRAVODAJ

duben 1988 Ročník XVII. č. 2

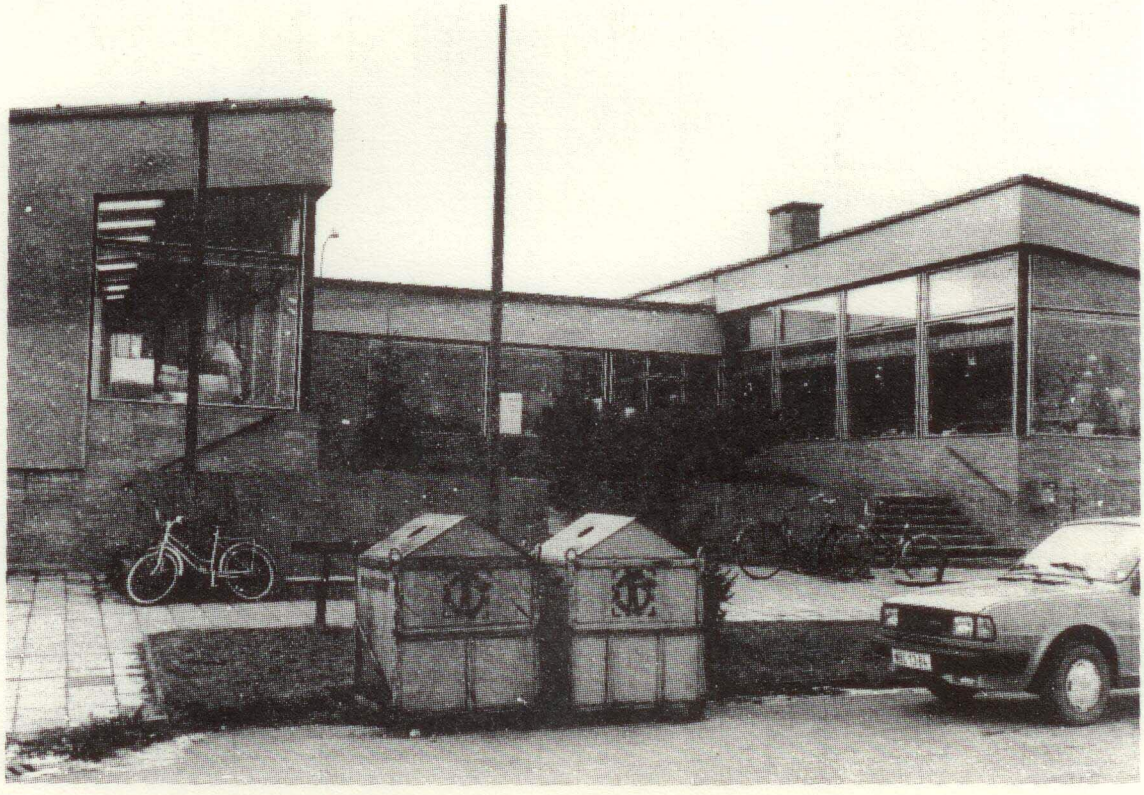

O b s a h :

Vstříc slavným májovým dnům - Z jednání orgánů MNV Lovčice - Výpisky ze školní kroniky - Záhady a tajemství minulých století - Z činnosti PO SSM a VO SSM - MNV chválí, kritizuje, informuje - Informace o utkáních v kopané - A léta běží ...

Vstříc slavným májovým dnům

Prvního máje letošního roku oslaví miliony pracujících na celém světě opět svůj velký proletářský svátek, svátek práce. Jen dva roky nás dělí od stého výročí slavného 1. máje roku 1890, kdy si dělníci, ale i příslušníci pokrokové inteligence, umělci a mládež poprvé s vyhraněně třídním vědomím připomněli hrdinství nevinných obětí buržoazního teroru z amerického Chicaga. Devadesát osm let, a co všechno se u nás a na celém světě změnilo. S básnickou předvídavostí viděl již Jan Neruda ve svém slavném fejetonu z roku 1890 právě v dělnické třídě velkou nastupující společenskou sílu, která, jak vědecky ukázali klasikové marxismu-leninismu, jako jediná byla schopna změnit svět bídy a vykořisťování.

Český a slovenský proletariát v období národně osvobozeneckého zápasu v letech 1938 - 1945 nepodlehl nacistickým parádám a slavil je protifašistickými letáky, ozbrojenými akcemi proti okupantům a stále otevřeněji vyjadřovanou vírou v konečné vítězství, národní, ale i sociální osvobození.

Čtyřicáté třetí výročí vyvrcholení národně osvobozeneckého zápasu československého lidu a osvobození Československa Sovětskou armádou je pro nás příležitostí zdůraznit, že budeme i nadále rozvíjet všestrannou spolupráci a upevňovat spojenectví se Sovětským svazem - naším osvoboditelem, spojencem a přítelem nejvěrnějším. Zavazují nás k tomu zkušenosti našeho lidu, zájmy socialismu a míru, zájmy bezpečnosti naší země.

Májové oslavy se staly skutečnými přehlídkami radosti z práce pro republiku, upřímného bratrského vztahu k Sovětskému svazu, ale i zápasu o další prohloubení revolučního procesu k znovuobnovené republice. Tvůrčí, promyšlená strategicko-taktická linie Komunistické strany Československa na přerůstání národně a demokrstické revoluce v revoluci socialistickou byla naplněna v slavných únorových dnech roku 1948.

U příležitosti 40. výročí Vítězného února si dnes zvlášť připomeneme slova Klementa Gottwalda, jež napsal právě k 1. máji roku 1948: "Neuspokojíme se s dosavadními úspěchy, nepolevíme uprostřed cesty! ".

To bylo krédo, se kterým Komunistická strana Československa vykročila na cestu k výstavbě socialismu. To bylo krédo, které zaznívalo na májových oslavách při budování nové socialistické společnosti v celé naší vlasti. A můžeme být oprávněně na naši práci hrdi.

MNV, MV NF zve naši veřejnost k oslavám 1. máje, které tak jako každoročně proběhnou v Chlumci nad Cidlinou.

9.00 - 9,15 hod. je zařazení průvodu v Gottwaldově ulici před nádražím

9.15 hod. zahájení průvodu

Po ukončení manifestace bude kulturní program na nádvoří státního zámku.

Od 14.00 hod. bude na státním zámku "Májové setkání písničkářů a folkových skupin".

bl.č.122/88/OKS

Z jednání orgánů MNV v Lovčicích

R a d a M N V :

22. 3. 1988
- úkoly akce Z na rok 1988
- zápis do kroniky obce za rok 1987
- hodnocení schůzové činnosti orgánů MNV

12. 4. 1988
společné zasedání s MV NF
- příprava jarních směn NF
- příprava májových oslav
- příprava jarních hovorů s mládeží
- příprava plenárního zasedání MNV a veřejné schůze

P l e n á r n í z a s e d n í M N V :

2. 4. 1988
- zpráva o činnosti R MNV a komisí
- plnění finančního rozpočtu MNV za 1. čtvrtletí 1988
- hospodaření JZD za 1. čtvrtletí 1988
- diskuse - usnesení - závěr

AKCE Z 1988:

investiční část:

vodovod IV. stavba: potrubí na hlavní přívod navezeno, provádí se jeho pokládání

rekonstrukce a přístavba pohostinství 639: projektový úkol zpracován, zajišťují se další doklady a vyjádření pro zpracování projektové dokumentace, probíhá jednání o možnosti odkoupení objektu pro JZD Lovčice

neinvestiční část:

různé nátěry v KTZ, základní škole, poradně a požární zbrojnici, zábradlí vodních nádrží, úprava květinových záhonů, veřejné zeleně a veřejných prostranství, sběr druhotných surovin, pomoc zemědělství

Na uvedené akce jsou uzavřeny závazky občanů i organizací NF. Očekáváme jejich plnění.

Na plnění úkolů akce Z budou naměřeny i jarní směny NF.

Májové oslavy v naší obci:

30. 4. - oheň míru
1. 5. - prvomájový budíček místního rozhlasu
- 8.30 hod. odjezd na prvomájový průvod v Chlumci n. C.
6. 5. - 19.00 hod. lampionový průvod od školy na místní hřbitov, položení věnce na hrob rudoarmějce, program dětí MŠ, projev SČSP, čestné salvy
- 20.00 hod. slavnostní veřejná schůze v sále Jednoty u Horáčků, program dětí ZŠ, projev k 43. výročí osvobození, úkoly VP NF v obci

bl.č.123/88/OKS

Žádáme občany o úklid prostranství před rodinnými domky.

J s m e o p ě t s v o b o d n i !

/výpisky ze školní kroniky základní školy v Lovčicích, psané v roce 1945 řídícím učitelem Josefem Jorem/

Nemůže býti krásnějšího úvodu k nové kronice, kterou dnes začínám psáti , než kratičká věta: JSME OPĚT SVOBODNI! Prapory svobody opět vlají s naší školní budovy. Nelze slovy vyjádřiti radostné pocity, se kterými tento zápis činím. Jenom ten, kdo prožil strašné útrapy a nesnesitelné duševní napětí v uplynulých šesti letech, může pochopiti, s jakým vzrušením a s jakým zadostiučiněním píši tyto první zápisy o naší nové drahé svobodě.

Dnes (5. května 1945) v ranních hodinách oznámila pražská rozhlasová stanice, že Praha povstala proti krutému nenáviděnému nepříteli, aby konečně zlomila strašlivá pouta, v nichž po šest let úpěl náš lid. Náš osvobozený rozhlas hlásí radostnou zvěst všemu českému lidu, že nadešla jeho dávno očekávaná hodina osvobození. Po všech českých krajích rozlétá se tato radostná zpráva a všechen český národ se chystá ke konečnému zúčtování s krvelačnými vetřelci. V Praze zuří těžké boje na barikádách a zvláště o vysílací stanice se krutě bojuje. Prožíváme u svých radiopřijímačů chvíle úžasného napětí. Němci po strašlivých porážkách na všech bojištích evropských se snaží s posledním vypětím sil udržeti svou vládu ještě alespoň v našich zemích. Ale osvobození českého národa je nezadržitelné a pomoc přátel se blíží ze všech stran.

I v naší obci se změnil dnes rázem dosavadní život. Na školní budově vyvěsili jsme hned ráno vlajky: československou, českou, ruskou, anglickou a americkou, které jsme si již dříve tajně připravili. Tabule s německým nápisem byla s budovy školní stržena a i omítkový německý nápis byl otlučen. Totéž učinili s německými nápisy i všichni občané, takže ve chvilce zmizely všecky stopy německé nadvlády v naší obci, ačkoliv útvary německé armády každou chvíli projížděly po státní silnici naší vesnicí směrem ku Praze.

V naší škole jsou ubytováni němečtí uprchlíci ze Slezska. Ti s hrůzou přihlížejí našemu počínání. Do poslední chvíle věřili pevně v německé vítězství. Ještě před 14 dny vyhrožoval nám jejich vedoucí, německý velkostatkář, bývalý německý učitel, Prušák Klante, že poslední slovo v této válce budou míti oni, Němci, kteří prý nyní zahájí ofensivu s novými zbraněmi. Nedočkal se jí. Dnes jsme vykonali prohlídku všech těchto uprchlíků. Měli někteří velké zásoby potravin a šatstva. Zbraní neměli, jedině Klante měl loveckou pušku, kterou dobrovolně odevzdal. Současně odhodil odznak nacistický, který nosil dříve stále na kabátě a prohlásil, že teprve nyní poznává, že byli svými vůdci klamáni.

Den tento byl velmi chmurný a děštivý. Avšak občané naši nedbajíce toho, hromadili se na státní silnici, kdež setrvávají až do pozdního večera. Nikde se nepracovalo, vlaky nejezdí. Od východu je slyšeti silnou kanonádu již po několik dní. Rusové prudce útočí za pomezními horami a čekáme každou chvíli průlom a přihnání se strašlivé katastrofy po státní silnici do našeho kraje. Jsme připraveni a odhodláni na vše, jen škoda, že jsme bezbranní. V noci jsme zabarikádovali státní silnici těžkými kládami, aby byl zpomalen postup

Němců ku Praze.

Prožíváme velké napětí a rozčilení, neboť naše milá, krásná Praha stále a stále zoufale volá o pomoc a od východu hrozí příval poražených německých armád. Celou noc ze soboty na neděli probděli jsme u svých přijímačů, abychom alespoň tak mohli sledovati postup historických událostí, které již velmi rychlým tempem spějí k závěru.

Následujícího dne, v neděli dne 6. května, přijeli ráno do naší obce němečtí ozbrojení vojáci a nařídili okamžité odklizení barikád na státní silnici. Nebylo vyhnutí, neboť Němci postavili na silnici kulomaty do poalebního postavení a před namířenými hlavněmi těchto smrtonosných zbraní musili naši občané, třebaže se zaťatými zuby a pěstmi, odklízeti těžké klády a uvolniti tak poraženým Němcům cestu k útěku. Při tom ještě němečtí vojáci ukradli jednomu z odklízejících občanů, Josefu Vaníčkovi, pěkné nové kolo. Vhodili je do auta a ujeli. Však oni již asi daleko nedojedou.

Potom jsme byli svědky překotného a zmateného úprku neměckých armád po naší státní silnici směrem na západ. Tento útěk trval i po celé další dny 7. a 8. května. Zvláště v noci 6. a 7. května ujížděla německá auta jedno za druhým nepřetržitě po celou noc. Jaký to byl rozdíl mezi někdejší pyšnou německou armádou, která se řítila spořádaně naší státní silnicí a šířila hrůzu a děs, a mezi nynějšími žalostnými prchajícími jejími troskami, které vzbuzují hnus a opovržení nás všech. Nejžalostněji vypadají němečtí vojáci prchající na selských vozech, které jsou taženy ubohými hubenými koňmi.

V pondělí ráno dne 7. května jeví němečtí vystěhovalci ve škole ubytovaní velikou nervositu a jejich vedoucí žádal o povolení k odjezdu. Klante měl totiž nádherné osobní auto a chtěl ujeti na západ. Povolení k tomu samozřejmě dáno nebylo. Avšak před polednem přijel do naší obce velký, motorizovaný, vyzbrojený oddíl německé armády a to po silnici od Lišic. Poněvadž státní silnice, na niž chtěl tento oddíl zajeti, byla přeplněna, musel na delší dobu zastaviti v naší vsi. Toho využil Klante a po dlouhém vyjednávání a smlouvání se s vyšším německým důstojníkem obrátila se náhle dvě veliká nákladní auta a jela zpět za vesnici směrem k Lišicům. Byla sledována našimi občany. Za vesnicí shodili Němci 17 sudů benzinu, které však dříve prorazili, do příkopu a jeli zpět do Lovčic. Do těchto prázdných dvou aut pak naloženi byli všichni němečtí vystěhovalci s nejnutnějšími zavazadly a tak se jim podařilo uniknout blížícím se ruským vojskům. Také Klante se svým autem ujel, doufáme, že ne příliš daleko. Většina odhozeného benzinu byla našimi občany zachráněna. Jest to velmi cenná věc pro nastávající chvíle převratu.

Prchající Němci odhazovali i mnoho jiných zásob a později i zbraně, jen aby ulehčili svým vozidlům. Mnohá vozidla stihla porucha a proto byla opuštěna. Po celé dny 7. a 8. května sbírali jsme tyto rozmanité věci a uskladňovali jsme je ve škole a na obecním úřadě. Dne 8. 5. 1945 mezi 7 a 8 hodinou ráno projelo naší obcí 5 obrněných amerických vozů směrem na Chlumec. Jeli do lázní Velichovek do sídla velitelství Schörnerovi armády. Naší obcí se vraceli zpět týž den kolem 12 hodiny, když před tím v lese mezi Chlumcem n. C. a Lovčicemi byli partyzánským oddílem odzbrojeny.

V úterý 8. května zvolen byl v naší obci občany shromážděnými na návsi před pomníkem našich padlých občanů místní revoluční výbor. Členové jsou: Drozen Pavel, Fichtner Jindřich, Jor Josef, Koudelka Josef č. 11, Lehký Ota, Oliva Josef, P. Švec Václav, Vaníček Alois, Volejník Josef č. 84, Volejník Josef ml. č. 87, Vlasák A.

bl.č.135/88/OKS

Téhož dne se dovídáme z rozhlasu, že Německo kapitulovalo. Zmučený svět se konečně oddychl, ale v Čechách, zvláště v Praze se ještě bojuje.

Středa - 9. května 1945: DEN PŘÍCHODU RUDÉ ARMÁDY

Dnes o půl osmé hodině ranní prožívali jsme historické chvíle: První ruské pancéře projíždějí naší obcí, bouřlivě a radostně pozdravovány rámi všemi, neboť veškeré obyvatelstvo Lovčic se shromáždilo u státní silnice, aby uvidělo a srdečně pozdravilo hrdiny, vítěze a naše osvoboditele - slavnou Rudou armádu.
Byly to opravdu nezapomenutelné chvíle nadšení, obdivu, radosti a jásotu, jež nelze vylíčiti slovy. Státní silnici vyzdobili jsme vlajkami, které vlály napříč silnice a tvořily slavobránu osvoboditelů. Dívky a školní dítka přinášely ustavičně kytice, které byly vrhány na pozdrav vítězům. Nadšené volání občanů: Nazdar bratři! Ať žije maršál Stalin! Sláva Rudé armádě! Ať žije Sovětský svaz! a pod. nebralo konce. Také Rusové opětovali nadšeně a radostně naše pozdravy a naznačovali na řítících se vozích srdečné tisknutí rukou.

Takto projížděly oddíly Rudé armády nepřetržitě po celý den naší vesnicí směrem ku Praze. Byl to veliký svátek, byl to den, na nejž se každý dobrý Čech nesmírně těšil. Dnes jsme konečně spatřili tu ohromnou sílu Rudé armády, která rozdrtila nadobro strašlivá pouta, která svírala nás a celou Evropu po celých šest let.

Rozhlas hlásí, že také do Prahy již přijely od severu první ruské tanky, Američané, že pronikly již až k Plzni, Písku a Klatovům a že Němci ustávají v odporu.

Radost je všeobecná a veliká. Dnešní den 9. května 1945 jest velikým dnem pro český národ a bude navždy velikým svátkem svobody a míru. Požehnán budiž tento slavný den! Kéž by byl počátkem trvalého míru naší zmučené vlasti a našemu již tolikrát těžce zkoušenému, drahému českému národu!

Také následující dny 10., 11. a 12. května byly dny svátečními. Lidé napracovali, také se nevyučovalo. Všichni jsme byli veku u státní silnice, kde stále ještě proudily oddíly Rudé armády jsouce pozdravovány našimi občany. Počasí bylo rovněž sváteční, krásné letní dni.

Až do této doby sovětská vojska jen projížděla naší obcí, ale v sobotu dne 12. května se ubytoval oddíl Rudé armády v naší vesnici. Teprve tohoto dne mohli jsme uvítati své slovanské bratry Rusy pod svými střechami. Bylo mnoho vítání, opravdové radosti, vyprávění a třebaže jsme si všecko nerozumněli, přece jsme cítili všichni, že jsme bratři, že jsme jedna krev a že Slovanstvu nastává nová, lepší doba. Velitelem tohoto oddílu byl mladý major Ivan Štěpanovič Archipov. Byl to velmi slušný a inteligentní ruský důstojník. Bydlil u nás a velmi se zajímal o náš život a poměry v Čechách. Když uviděl v mé knihovně řadu ruských děl, zvláště Dostojevského, Tolstého, Turgeněva, Čechova aj., divil se, že český učitel má tolik ruských spisů. Řekl jsem mu, že Dostojevského považujeme za největšího spisovatele světového. Toto uznání jej i ostatní přítomné důstojníky velmi uspokojilo.

V neděli 13. května dopoledne konal zdejší děkan, konsist. rada P. Václav Švec v místním chrámu slavné děkovné bohoslužby, jichž se zúčastnili i příslušníci Rudé armády, mezi nimi též politický major Ševcov, kterému se velmi zamlouval obsah vlasteneckého kázání děkana.

Odpoledne uspořádal místní národní výbor v naší obci veřejnou slavnost na počest a uvítání Rudé armády. Byly to opět pro naši obec historické chvíle. Po slavnostním průvodu obcí byla pořádána vlastní oslava na návsi před školou. Škola byla dekorována prapory všech našich přátelských států, místo před pomníkem padlých bylo vyzdobeno vlajkami, květinami, chvojím a břízkami. Natribuně byl pod sovětskou vlajkou obraz maršála Stalina, pod československou vlajkou obraz presidenta dr. E. Beneše.

Slavnost zahájil předseda místního národního výboru řídící učitel Josef Jor, který pozdravil a uvítal naše milé a vzácné hosty a poděkoval přítomným zástupcům Rudé armády za naše osvobození. Jeho projev proslovil pak rusky učitel zdejší školy ukrajinec Mikuláš Mandzjuk. Potom promluvil děkan P. Václav Švec a za komunistickou stranu Jindřich Fichtner. Za Rudou armádu nás pozdravili major Ševcov a kapitán Krotov. Za všech těchto projevů byla mnohokráte nadšeně a bouřlivě provolávána sláva maršálu Stalinovi, Rudé armádě, Sovětskému svazu, Československé republice i západním spojencům. Slavnost byla zakončena národními hymnami, které opět po šestileté přestávce mocně zaburácely naší vesnicí. Slavnost byla konána za krásného počasí a zanechala ve všech přítomných hluboký dojem. Byla to první veřejná slavnost "svobody a míru" na celém našem okrese. Po slavnosti pak tančili na návsi ruští vojáci s našimi dívkami a předváděli ruské národní tance až do samého večera.

Tento oddíl sovětské armády zůstal u nás jenom do úterka 15. května. Tohto dne se s námi naši hosté srdečně rozloučili a jeli do Prahy. Ve středu 16. května vrátil se do vlasti prezident Dr. Eduard Beneš s chotí.

Po těchto velikých svátcích nastávají konečně opět dni všední. Lidé venkovští zase se chápou pokojně opuštěné práce na polích. Mnohá pole jsou již zarostlá a volají již po svých hospodářích. Větší hospodářství trpí nedostatkem pracovních sil.

Avšak klid v naší obci netrval dlouho. Dne 22. května ubytoval se v naší obci a v okolních lesích velký oddíl armády maršála Jeremenka. Téměř v každém stavení jsme měli hosty. Také v naší škole byli ubytováni sovětští vojáci. Byla tam polní pošta a vysílací stanice "Volga". Toto vojsko bylo u nás po tři týdny. Bylo u nás velmi rušno a veselo. Před školou na návsi bývala ruská biografická představení, večer po setmění, všem občanům volně přístupná. Poměr sovětských vojáků k nám a naopak byl srdečný a přátelský. Loučení s nimi bylo proto opravdu vřelé a dojemné.

Teprve po odchodu tohoto vojska a po ukončení velikých transportů dobytka, které se dály po státní silnici, přestaly dny velikého vzrušení a život v naší vesnici vracel se pomalu do normálních poměrů.

/pokračování příště/

Záhady a tajemství minulých století

Se založením naší obce úzce souvisí postavení dřevěného kostela ve 14. století. Již tehdy byly zřízeny, jak bylo zvykem, v kostele pod dlažbou krypty, do kterých pochovávali držitele vsi, tvrze a panství, kteří byli většinou zemanského nebo rytířského původu. Zprvu to byli Lovčičtí, po nich řada dalších držitelů a od roku 1490 rod Slibovických ze Skřivan.

bl.č.137/88/OKS

V roce 1714 došlo k postavení nového kostela z kamene na místě stávajícího dřevěného, jehož krypty byly zachovány, pokud jejich stav nebyl zlepšen. Pod lovčickým kostelem se nacházejí tři podzemní krypty. Jsou po obou stranách chrámové lodi zakryté komplexem lavic, kryty cihlovou dlažbou. Krypta po pravé straně má vstup zakrytý deskou, na které je ženská postava. Jde nepochybně o Johanku Slibovickou, rozenou Dobřenskou, zemřela někdy kolem roku 1608. Nápis chybí. Na levé straně je krypta zazděná, zda-li není zasypána nikdo neví. Byla původně zakryta pískovcovou deskou, která představuje muže v brnění s helmicí držící v jedné ruce kopí a v druhé meč. V levém spodním rohu je rodový znak s loveckou trubkou. Jedná se o Adama Slibovického ze Skřivan, zemřelého roku 1585. Náhrobek byl umístěn do hřbitovní zdi u kostela vedle bočního vchodu, někdy po vystavění kostela.

Po odbourání kamenného oplocení byl náhrobek rytíře přemístěn ke zdi kostela. Z rodu Slibovických ze Skřivan měli by zde být pochováni: Burjan Apolon, zakladatel rodu kolem roku 1539, Jan Slibovický 1557, Adam Slibovický 1585, Jiří 1616 a snad další včetně manželek.

V prostoru před hlavním oltářem sv. Bartoloměje se nachází třetí krypta, o které se domníváme, že sloužila poslednímu odpočinku místních farářů (do roku 1620) a i některých vznešenějších osob. Ještě v roce 1727, dne 26. června, byl v kostele pochován Joachim Fiedler, 5 letý syn Melichara Fiedlera. Za Josefa II. bylo pohřbívání do krypt zrušeno.

Je tomu již dávno, co jsem slyšel vyprávění Václava Vavřínka nar. 1890, bývalého zaměstnance ČSD z čp. 167 o tom, jak se v roce 1909 opravoval lovčický kostel. Jeho otec, Jan Vavřínek, nar. 1849, zde pracoval jako tesař. Mimo vybourání otvorů v obvodních zdích kostela pro dveře ze zakristie a na kůr i jiných prací se prováděla také nová dlažba v kostele. Jen po obou stranách pod lavicemi zůstala původní dlažba cihlová. Při vykopávání této staré dlažby se přišlo na kamenné desky, zakrývající vchody do krypt. V nepřítomnosti faráře Františka Janáka odkryli přítomní dělníci ze zvědavosti desku na vchodu do krypty. Jelikož tam byla tma snažili se rozsvítit svíčku. Ta však nechtěla hořet v nevětraném prostoru bez kyslíku. Až později se tam podívali a zjistili, že se zde nachází celá řada rakví položených na dřevěných podstavcích. Nakonec přišel farář a bylo zle. Otvor urychleně zase zavřeli. Který to byl z otvorů, to se dnes již nikdo nedoví.

V roce 1947, kdy došlo k dalším úpravám v kostele, se pod mramorovou deskou v kryptě nic nenašlo - byla prázdná. Při příštích úpravách v kostele by stálo za to změřit prostor přístupné krypty a posoudit odborníky stávající klembu a obvodové zdivo.

Stávající kostelní krypty, jejichž stáří odhadujeme na 600 let, jsou pro nás němými svědky dávných dob, o kterých mohou současníkům lecos napovědět

Josef Hartman

/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o/o

bl.č.138/88/OKS

Z činnosti PO SSM a VO SSM

Začátkem měsíce února se starší chlapci zúčastnili dvoudenního výletu. Navštívili vesničku Velký Dřevíč, nedaleko Hronova. Náplň výletu tvořila vycházka do Hronova k hrobu a domu spisovatele Aloise Jiráska. Též ochutnali místní léčivé prameny.

V sobotu odpoledne se uskutečnil branný závod s vyhlídkou na okolní přírodu. Chlapci vyhledávali skryté zprávy, které byly psány Morseovou abecedou. Obsahovaly úkoly, při kterých bylo zapotřebí i důvtipu.
Chlapci měli zjistit některé údaje, které se týkaly místa jejich pobytu. A tak se dozvěděli např. kdy byl založen místní požární sbor. Večer si poslechli písničky s kytarou a zahráli se zajímavé hry.

Starší děvčata během jarních prázdnin využila svou šikovnost a zhotovila přáníčka k MDŽ pro své maminky a starší občanky naší obce. Také si vyzkoušela pečení perníkových srdcí, která sama ozdobila. Ze svých výrobků měla radost nejen děvčata, ale i maminky.

Ostatní pionýři a jiskry se scházeli na svých schůzkách a plnili některé plameny a cesty. Také připravovali program na besídku pro maminky. Ta se konala 13. března v KTZ. Děti popřály ženám k jejich svátku malou kytičkou písniček, básniček a tanečků.

VO SSM se zúčastnila lesní brigády v Oboře a to v hojném počtu 23 členů. Svazáci vyčistili kus lesa od klestí a spalovali staré oplocenky. Mezi všemi panovala dobrá nálada, i když byli všichni promočení.

VO SSM připravuje pro pionýry branný závod.
Věnuje se přípravám na "staročeské máje".

PO SSM Lovčice

((((((((((((((((((((((((((((((((((())))))))))))))))))))))))))))))))))

M N V chválí:

Dne 10. 2. 1988 kolem 18. hodiny zjistily žákyně Martina Kupková a Naděžda Bendáková záblesky na transformátoru u MNV. Upozornily ihned předsedu MNV, který neprodleně zavolal VČE. V 19. hodin byla závada odstraněna a nedošlo k vážnějšímu poškození transformátoru. Děkujeme oběma žákyním.

M N V kritizuje:

V roce 1983 bylo v obci dáno do provozu nové kulturně-tělovýchovné zařízení, které slouží společenským organizacím NF a mládeži. Pěkné prostředí v této budově i její inventář jsou však často poškozovány. Děje se tak zejména tím, že se ve sportovním sále provozují nedovolené míčkové hry (zejména fotbal), čímž dochází k poškození omítek, dřevěného obložení stěn, ochranných krytů akumulačních kamen, závěsů, záclon. Dochází k roztrhání žíněnek, poškozuje se tělocvičné nářadí. Nedodržuje se zde zákaz kouření a provozní řád.
Každý uživatel by si měl uvědomit, že ničí společný majetek, který vznikl obětavou prací brigádníků a který je třeba uchovat provozuschopný i pro příští léta.

bl.č. 139/88/OKS

M N V i n f o r m u j e :

Na dotazy občanů sděluje MNV, že hřbitovní památky jsou vybírány na dobu 10 let (1987 až 1997) podle schválené vyhlášky MNV.

Upozorňujeme také na dodržování zákazu volného potíhání drůbeže a psů po obci! I zde dochází občas k porušování vyhlášky MNV.

TJ SOKOL LOVČICE INFORMUJE

Rozpis zbývajících mistrovských utkání soutěžního ročníku 87/88:

	Dospělí:	Dorost:	Žáci:
24. 4.	Dohalice	-	Hlušice
30. 4.	-	Nepolisy	-
1. 5.	Černilov	-	-
8. 5.	Hořiněves	-	Červeněves
14. 5.	RH Hradec Králové B	-	Nepolisy
15. 5.	-	Kratonohy	-
22. 5.	Stěžery	-	Skřivany
28. 5.	Lužec n/C	Červeněves	Lužec n.C.
4. 6.	-	Kosičky	-
5. 6.	Lhota p. L.	-	-
11. 6.	Klamoš	Praskačka	Klamoš

!!! Utkání podtržená se hrají na domácím hřišti!!!

A léta běží. . .

Macháčková Marie	čp. 140	1. 3. 1922	66 let
Holman Vladislav	58	2. 3. 1925	63 "
Hušek Ed.	153	5. 3. 1938	50 "
Vavřínková Fr.	86	6. 3. 1913	75 "
Svobodová FR.	71	9. 3. 1928	60 "
Kohoutová Bedř.	199	12. 3. 1926	62 "
Velejníková R.	218	13. 3. 1902	86 "
Helmanová M.	179	15. 3. 1920	68 "
Janouchová Helena	47	17. 3. 1922	66 "
Šídlo Josef	243	18. 3. 1928	60 "
Drahný Josef	137	24. 3. 1907	81 "
Veverková M.	79	27. 3. 1923	65 "
Vavřínek R.	64	27. 3. 1910	78 "
Majsnerová Marg.	102	27. 3. 1926	62 "
Mascpustová Jar.	čp. 85	2. 4. 1938	50 let
Svobodová M.	108	6. 4. 1928	60 "
Kvasničková El.	164	7. 4. 1918	70 "
Kloučková M.	144	7. 4. 1915	73 "

bl.č.140/88/OKS

Pilařová Jar.	čp. 204	7. 4. 1914	74 let
Horáková Anna	209	8. 4. 1927	61 "
Křečková Růž.	83	9. 4. 1922	66 "
Šimáková Marie	172	12. 4. 1908	80 "
Jambor Václav	34	13. 4. 1922	66 "
Horáčková Věra	9	13. 4. 1927	61 "
Brunclíková M.	117	14. 4. 1909	79 "
Králík Boh.	80	15. 4. 1927	61 "
Arnotová Anna	240	18. 4. 1911	77 "
Volejníková B.	87	21. 4. 1921	67 "
Hálová Fr.	213	23. 4. 1907	81 "
Bradáčová M.	219	23. 4. 1927	61 "
Šídlová J.	243	24. 4. 1927	61 "
Macháček Vl.	106	25. 4. 1933	55 "
Hálová Anna	118	30. 4. 1905	83

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

MNV a SPOZ upřímně blahopřejí !!!

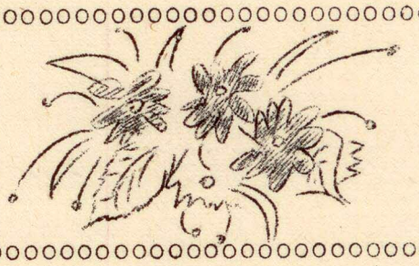

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Z našich řad odešli:

Marie Školníková	čp. 112	+ 4. 2. 1988	78 let
Bohuslav Vejlupek	96	+ 10. 2. 1988	58 let
Marie Maternová	147	+ 27. 3. 1988	46 let

- -

Čest jejich památce!

- -

bl.č. 141/88/OKS

Na titulní straně:

Nákupní středisko Jednoty v Lovčicích.
/foto Josef Myška/

Bylo postaveno v akci Z v letech 1977 až 1980 v celkových rozpočtových nákladech 2 532 000,- Kčs. V těchto nákladech není zahrnuta nová průjezdní komunikace s chodníky, inženýrské sítě, kanalizace a veřejné osvětlení v nové vzniklé ulici.

V nákupním středisku je prodejna potravin, masa a uzenin, průmyslového a textilního zboží.

LOVČICKÝ ZPRAVODAJ vydává Místní národní výbor v Lovčicích ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem v Hradci Králové.

Řídí redakční kolektiv, odpovědný redaktor Miloslav Vokál.

Vychází každý sudý měsíc v roce. Náklad 250 výtisků.

Povoleno Odborem kultury v Hradci Králové pod evid. číslem 4/88.